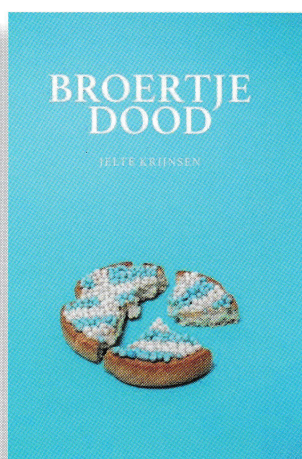


Jelte Krijnsen

Broertje dood

Uitgeverij GrowingStories, 2022



In dit boekje met een mooie, symbolische omslag schrijft Jelte Krijnsen (1976) open en eerlijk over zijn persoonlijke zoektocht naar zijn overleden jongste broertje. Peter werd als derde kind thuis geboren in 1979 – Jelte was toen tweeënhalf jaar oud – en overleed enkele uren later. Hij kwam ter

wereld met cyclopie, een ernstige hersenafwijking waardoor zijn gezicht niet normaal ontwikkeld was en hij geen levenskansen had. Het meest pijnlijke is dat Peter na zijn geboorte direct werd 'afgevoerd' en dat zijn ouders en twee broers nooit afscheid van hem hebben kunnen nemen.

Tijdens een langdurig verblijf in Griekenland ervaart Jelte dat de omgang met de dood en overledenen in de Grieks-orthodoxe cultuur veel vanzelfsprekender is dan bij ons en hoe krachtig en verbindend het gezamenlijk herdenken van overleden familieleden is. Het zet hem op het spoor om het gesprek met zijn moeder aan te gaan en uit te zoeken waar de as van Peter is verstrooid. Jaren later is Jelte zelf vader van drie zoons en realiseert hij zich hoezeer het gemis van Peter en het zwijgen binnen de familie hem hebben gevormd. Het is de tijd waarin het dankzij een wetsvoorstel naar aanleiding van een massaal ondertekende petitie mogelijk wordt doodgeboren kinderen in te schrijven in de Basis Registratie Personen (BRP).

Ontroerend is de beschrijving van de dag waarop zijn ouders samen met Jelte en oudste zoon Theo, Peter laten inschrijven in de BRP, veertig jaar na dato. Alsnog vieren zij als gezin samen zijn geboorte en herdenken zij zijn overlijden.

Jelte Krijnsen schreef dit boekje om de helende kracht van de inschrijving in de BRP en het samen herdenken van overleden kinderen aan anderen mee te geven. Ieder overleden kind heeft bestaansrecht, ook als het niet of maar kort geleefd heeft. Zijn verhaal maakt duidelijk hoe belangrijk het voor broers en zussen is om aandacht te geven aan hun rouwproces, hoe jong ze ook waren bij het overlijden van hun broertje of zusje. Niet alleen vanwege hun eigen verdriet, maar ook als erkenning van het gemis in het gezin. Zoals Jelte schrijft: 'Maar ik ben niet de jongste van twee. Ik ben de middelste van drie'.

Marja Bouwman



Luister ook naar de podcast waarin Marleen Mulderij met Jelte Krijnsen spreekt over zijn zoektocht